

Posudek vedoucího pedagoga

Diplomová práce

THE LAST RURAL VLOG IN THIS WORLD

BcA. Johana Novotná

Johana Novotná se jako svou závěrečnou práci na AVU rozhodla natočit další díl své autorské minisérie z Podkrkonoší, kraje odkud sama pochází. Tentokrát sledujeme Johuše Matuše, hudebníka a malíře, autorčino alter ego, jak se vydává na strastiplnou cestu za kariérou výtvarného umělce, zpodobněnou jako alegorickou pohádkovou pouť za přízní galeristy. Galerista Ametysta zde vystupuje jako mýtická postava, která svým přijetím obdaří Johuše pouze v případě, pokud mu splní jedno velké přání, sežene mu klobouk z magické houby.

Podobně jako v pohádkách, kde slepička, hloupý Honza, či švarný princ plní přání mocných, tak se i Johuš vydává na strastiplné putování světem, během kterého se přání řetězí a vrší přes sebe. Potkáváme zde mluvícího psa, hledajícího konzumenty psiho masa, setkáváme se s mystičkou cele propadlou kouzlu hub, či náhodnými respondenty ankety. Svět filmu je zabydlen i domácími a divokými zvířaty, samotným Johušem Matušem a filmovým štábem dokumentujícím jeho život, atmosferickým galeristou a mnoha dalšími bytostmi.

Formálně Johana užívá kombinace různých filmových postupů, formátů, typů kinematografické řeči, vlogu, televizní ankety, trikové a animované sekvence. Její pracovní proces vzniku audiovizuálního díla se odvíjí od předem promyšlené základní struktury, avšak realizačně je do značné míry intuitivní, postavený na přicházejících impulzech, inspiracích, šťastných náhodách. Video postupně roste, navazuje, bobtná, rozvíjí se. Není tedy založené na typickém postupu práce od scénáře po realizaci, jak jej známe z mainstreamové kinematografie. Závěrečná podoba filmu pak vzniká o to více ve střihně a v postprodukci. Vždy je také doprovázeno promyšlenou audiostopou, často doplněnou o autorské skladby a zpěv.

Johana ve svých pracech dlouhodobě využívá humoru, nadsázky, absurdity, daří se jí však těmito prostředky komunikovat závažná témata existence člověka a jeho životních ambic v dualitě města a venkova, centra a periferie, racionality a mystiky, čistoty a zkaženosti. Nejinak je tomu i v předložené diplomové práci. Johušovo putování za kariérním potvrzením statusu vizuálního umělce je završeno poznáním, že verifikujícím galeristou je on sám. Jedním z možných závěrů je tedy sdělení, že jsme to my sami, kdo si tento status musí přiznat a trvat na něm. Nikdo jiný to za nás neudělá.

Domnívám se, že se Johaně touto prací podařilo udělat další krok směrem k autonomnímu dílu na poli pohyblivého obrazu, které je prezentovatelné nejen v okně webového prohlížeče, ale i na velkém plátně v kinosále. A to ať už promyšlenějším a propracovanějším obsahem, tak i formálním zpracováním, které se již definitivně vymanilo z pouhého formátu fanouškovského videoblogu.

Diplomovou práci považuji za velice kvalitní a dobře zvládnutou, doporučuji ji k obhajobě a hodnotím známkou 1 - výborně.

V Praze, 1. 6. 2022

doc. MgA. Tomáš Svoboda, Ph.D.